

Preek van 27 december 2020 – feest H. Familie - **Marc Massaer**
SINT-JOZEFJAAR

Als er een kind geboren wordt, vraagt iedereen zich af wat ervan dat kind zal worden. Bij de opdracht van Jezus in de tempel wordt meteen duidelijk dat Jezus een bijzonder kind is, want de profeet Simeon zegt over Hem dat Hij bestemd is voor het heil of de zegen van alle volkeren. Als een kind gedoopt wordt, dan mag het Gods liefde in het hart ontvangen en daarna zegen op zegen tijdens zijn leven, dankzij Jezus.

Op deze zondag vieren we het feest van de Heilige Familie en nodigt God ons uit ons toe te vertrouwen aan Jezus, Maria en Sint-Jozef en zo zegen op zegen te ontvangen. Aan Jezus kun je je speciaal toevertrouwen door een toewijdingsgebed uit te spreken tot zijn heilig hart. Aan Maria kun je je toe vertrouwen door zo'n gebed uit te spreken tot haar onbevlekt hart, en dan mag je haar speciale moederlijke bescherming ervaren. Het komende jaar mogen we veel hulp en zegen van Sint-Jozef ontvangen, omdat de paus een Sint-Jozefjaar heeft uitgeroepen. Het is goed wat vaker tot Sint-Jozef te bidden, want hij is de patroon van de arbeiders, de materiële zorgen en van een zalige dood. Van Sint-Jozef zijn vele wonderbaarlijke verhalen opgetekend.

Onlangs hoorde ik iemand vertellen dat hij zijn huis had verkocht en dat hij dit te danken had aan de voorspraak van Sint-Jozef. Hij had een beeldje van de heilige in de tuin verstopt en een novene tot hem gebeden.

Een ander wonderbaarlijk verhaal gaat over de wenteltrap in de Loretto-kapel, Santa Fé, New Mexico. De geschiedenis is als volgt.

In Santa Fé, dat de oudste kerk van de Verenigde Staten tot de zijne mag rekenen, werd in 1852 het sein gegeven voor de bouw van een meisjesinternaat van de Zusters van Loretto. In 1873 begon men aan de kapel, naar het model van de Sainte-Chapelle in Parijs. Een Franse architect werd aangetrokken om de kapel te ontwerpen. Helaas werd hij te veel in beslag genomen door een mooie vrouw die het bouwterrein af en toe bezocht. Haar man werd, terecht of onterecht jaloers, en vermoordde de architect. Ai, nu zat men zonder definitieve plannen voor de kapel. Het lukte om hem af te maken, maar zonder trap naar boven, want daar had de architect zich niet meer mee kunnen bemoeien. Niemand had een oplossing. Een gewone trap was uitgesloten, omdat die te veel ruimte in zou nemen. Maar wat dan? Laat dat maar aan nonnen over: bidden natuurlijk! Jozef, de meester-timmerman lag het meest voor de hand. Een novene werd gebeden. Negen dagen later verscheen er een man bij de overste. Hij stelde zich niet voor, maar beloofde de klus te klaren. Het enige waar hij om vroeg, was een paar grote tobbes met water. Als de zusters in de kapel gingen bidden zagen ze hout in de tobbes, maar de onbekende man werkte alleen als er niemand aanwezig was. Na enige tijd was de trap gereed. Hij rees majestueus omhoog als een dubbele helix. Bij de bouw was geen spijker of schroef gebruikt en ook werd de trap niet ondersteund, zoals met wenteltrappen het geval is.

De zusters wilden de man bedanken, een diner voor hem bereiden, maar hij leek van de aardbodem verdwenen. Naspeuringen bleken vruchteloos. Niemand scheen hem te kennen. Ook een advertentie in de krant bleef zonder resultaat. Nog vreemder was dat geen enkele

houtleverancier in de buurt zich kon herinneren het hout, dat nooit geïdentificeerd is en niet uit de omgeving komt, geleverd te hebben. Was het inderdaad de bijbelse Timmerman die in antwoord op het gebed kwam aangesnel? De zusters waren ervan overtuigd.

Hoewel de kapel nu particulier bezit is, is hij open voor publiek. De trap is nog in volle glorie te bezichtigen en vertoont geen tekenen van ouderdom.

Moge de heilige familie voor ons een voorbeeld zijn om na te volgen. Dat wij mogen ervaren dat God voor alles zorgt wat wij nodig hebben, als wij maar blijven vertrouwen.